

søgelse viser Reaktion for smitsom Kalvekastning. Det samme gælder, hvis Sæden ved en Undersøgelse viser unormalt Udseende. Tyre, der har vist Reaktion ved nævnte Undersøgelse eller ved en Sædundersøgelse vist unormal Sæd, skal isoleres fra andet Kvæg og maa ikke igen benyttes til Avl eller atter anbringes sammen med andet Kvæg, før Veterinærdirektoratet har givet Tilladelse dertil dels paa Grundlag af nævnte diagnostiske Undersøgelser, der skal foretages med 1 Maanedes Mellemrum, og dels paa Grundlag af Resultatet af nævnte Sædundersøgelse foretaget efter Retningslinier, som fastsættes af Veterinærdirektoratet.

6. Tyre, i hvis Sæd Abortbaciller er paavist, og Tyre, som viser kliniske Symptomer paa at være angrebet af Brucellainfektion i Kønsorganerne, samt Tyre, med Hensyn til hvilke Veterinærdirektoratet anser det for sandsynligt, at de gennem Sæden har paaført Køer eller Kvier Kastningsinfektion, maa ikke benyttes til Avlstjeneste og skal holdes paa Stald. De maa kun afhændes direkte til Slagtning i et nærliggende Slagtehus (Slagteri). Disse Forbud kan af Veterinærdirektoratet hæves efter vedkommende Dyrlæges Indstilling, saafremt det paa tilfredsstillende Maade godtgøres, at den formodede Infektion ikke er til Stede.

7. Landbrugsministeren bemyndiges til efter Forhandling med De samvirkende danske eller provinsielle Landboforeninger og Husmandsforeninger at foretage saadanne Lempelser i de i Stykkerne 1—3 fastsatte Bestemmelser enten for hele Landet eller for en Landsdel, som han anser for berettiget under Hensyn til Bekæmpelsens Stilling i Landet, henholdsvis vedkommende Landsdel.

§ 10.

Kontrol med fælles Græsgange o. lign.

1. Enhver, som modtager Kvæg til Indsættelse paa fælles Græsgang, skal senest 14 Dage forinden foretage Anmeldelse herom til vedkommende Politimester. Det skal samtidig meddeles, hvorvidt Græsgangen kun skal benyttes til kastningsfri Kreaturer, eller Græsgangen skal benyttes til andre Kreaturer.

2. De paa fælles Græsgang anbragte Kreaturer skal paa betryggende Maade afholdes fra at komme andre paa Græs anbragte Kreaturer nærmere end i en Afstand af 2,5 m fra Nabogræsganges Skel, medmindre der forefindes betryggende Hegn paa begge Sider af Skellet med et Mellemrum af mindst 2,5 m, i Egne, hvor det normale Hegn er oprensede Grøfter i Forbindelse med betryggende Traadhegn paa hver Side af Grøften, dog mindst 2 m. Dyrene maa ikke have Adgang til mindre Vandingssteder, saasom Damme, Mergelgrave o. lign., der benyttes af andre Kreaturer. Samme Regel gælder større Vandingssteder, saasom Søer, Aaer eller andre Vandløb, inden for en Afstand af 200 m, dog at en Afstand paa 20 m skal være tilstrækkelig i Retning mod Strømmen, samt i Tilfælde, hvor en Aa, der er vandførende i den nævnte Bredde, danner Skellet mellem Græsgangene. Der skal føres nøje Tilsyn med det udgræssede Kvæg, og Hegnet skal daglig efterses og holdes i god Stand.

3. Ejeren af Græsgangen skal ved Indmeldelsen af Kreaturer til Indsættelse paa Græsgangen skriftlig underrette hver enkelt Kreaturejer om de gældende Bestemmelser for Indsættelse af Kvæg paa Græsgangen, jfr. Stk. 1 samt § 5 og de i Medfør af § 11 fastsatte Bestemmelser.

4. For saa vidt angaar større Græsningsarealer, der ved Hegn er inddelt i Lodder eller Fenner, hvorpaa Kvæg anbringes fra forskellige Besætninger, kan Landbrugsministeren efter Henvendelse fra vedkommende lokale Landbo-, Husmands- og Mejeriforening fastsætte, at de i Stk. 2 nævnte Hegns- og Vandingsbestemmelser skal gennemføres for hver enkelt Lod (Fenne).